

Riječ Božja

na 5. korizmenu nedjelju, 17.03. 2024.

1. čitanje: Jr 31, 31-34: Evo dolaze dani - riječ je Gospodnja - kad ću s domom Izraelovim i s domom Judinim sklopiti Novi savez. Ne Savez kakav sam sklopio s ocima njihovim u dan kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje egipatske, Savez što ga oni razvrgoše premda sam ja gospodar njihov - riječ je Gospodnja. Nego, ovo je Savez što ću ga sklopiti s domom Izraelovim poslije onih dana - riječ je Gospodnja: Zakon ću svoj staviti u dušu njihovu i upisati ga u njihovo srce. I bit ću Bog njihov, a oni narod moj. I neće više učiti drug druga ni brat brata govoreći: "Spoznajte Gospodina!" jer svi će me poznavati, i malo i veliko - riječ je Gospodnja - jer ću oprostiti bezakonje njihovo i grijeha se njihovih neću više spominjati.

Pr. Ps.: Čisto srce stвори mi, Bože!

2. čitanje: Heb 5, 7-9: Braćo! Krist je u dane svoga zemaljskog života sa silnim vapajem i suzama prikazivao molitve i prošnje Onome koji ga je mogao spasiti od smrti. I bi uslišan zbog svoje predanosti: premda je Sin, iz onoga što prepati, naviknu slušati i, postigavši savršenstvo, posta svima koji ga slušaju začetnik vječnoga spasenja.

Evangelje po Ivanu 12, 20-33: U ono vrijeme: Među onima koji su se došli klanjati na Blagdan bijahu i neki Grci. Oni pristupe Filipu iz Betsaide galilejske pa ga zamole: "Gospodine, htjeli bismo

vidjeti Isusa." Filip ode i kaže to Andriji pa Andrija i Filip odu i kažu Isusu. Isus im odgovori: "Došao je čas da se proslavi Sin Čovječji. Zaista, zaista, kažem vam: ako pšenično zrno, pavši na zemlju, ne umre, ostaje samo; ako li umre, donosi obilat rod. Tko ljubi svoj život, izgubit će ga. A tko mrzi svoj život na ovome svijetu, sačuvat će ga za život vječni. Ako mi tko hoće služiti, neka ide za mnom. I gdje sam ja, ondje će biti i moj služitelj. Ako mi tko hoće služiti, počastit će ga moj Otac. Duša mi je sada potresena i što da kažem? Oče, izbavi me iz ovoga časa? No, zato dođoh u ovaj čas! Oče, proslavi ime svoje!" Uto dođe glas s neba: "Proslavio sam i opet ću proslaviti!" Mnoštvo koje je ondje stajalo i slušalo govoraše: "Zagrmjelo je!" Drugi govoraše: "Anđeo mu je zborio." Isus na to reče: "Ovaj glas nije bio poradi mene, nego poradi vas. Sada je sud ovomu svijetu, sada će knez ovoga svijeta biti izbačen. A ja kad budem uzdignut sa zemlje, sve ću privući k sebi." To reče da označi kakvom će smrću umrijeti.

Službe Božje

U crkvi Sv. Franje na Kaptolu: nedjeljom i blagdanima u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati. Radnim danom svete mise su u 18.30 sati. Pola sata prije svetih misa biti će prilika za slavlje sakramenta pomirenja.

Važne pojedinosti iz života i rada zajednice

Vaši darovi našoj zajednici u prošleme tjednu:
Darovi za obnovu crkve i samostana: 180,00 eura
Milostinja 10. 03. 2024. 928,00 eura

Neka Gospodin izlije blagoslov na sve Vas!

Pamtimo

za svoje dobro i dobro onih koji su nam povjereni...

OBNOVA CRKVE I SAMOSTANA SV. FRANJE

U crkvi se uređuju pokrajnji oltari, postavljeni su i obnovljeni vitraji u svetištu. U sakristiji se već vidi dio stropa i rebara koji su bili dio velike kapitularne dvorane koja je nekada bila prislonjena uz crkvu. S vanjske strane vidi se originalni izgled samostana koji nekada nije bio ožbukani. Radovi na instalacijama lijepo napreduju. Vjerujemo da će se za blagdan sv. Franje, 04. listopada ove godine crkva blagosloviti, a da ćemo se do Božića useliti u samostan. Hvala vam za svaki dar i molitvu. Molite za sve one koji su uključeni u ovo veliko djelo.

VJERONAUK za prvopričesnike i krizmanike je redovito subotom. Djeca uče o svojoj vjeri jer samo tako mogu izrasti u istinske i zrele vjernike.

FRANJEVAČKA MLADEŽ ima svoje susrete četvrtkom. Prilika je to da se mladi vjernici upoznaju, druže, da rastu u vjeri po primjeru našega sv. oca Franje koji ništa drugo ne želi nego "živjeti evanđelje Gospodina našega Isusa Krista.

SV. JOSIP muž Marijin zakonski je otac Isusov. On je zaštitnik hrvatskog naroda. Bio je kraljevskog roda, u njegovo vrijeme vrlo siromašnog. Radio je kao stolar. Sv. Matej apostol i evanđelist kaže za nj da je bio pravednik, što znači krepostan i svet muž. Ostao je zbunjen kada je vidio da je Marija trudna, a nije znao na koji način je ostala trudna. Bio je siguran da je čestita žena te da izbjegne govorkanja i sve negativno

što bi za nju slijedilo, odlučio ju je potajno otpustiti. No kada ga je Božji anđeo poučio da je trudna po Duhu Svetome, prihvatio je bez bojazni Božji plan. Išao je s Marijom u Betlehem na popis pučanstva i tada se rodio Isus. Potom je bježao u Egipat pod Herodovom smrtnom prijetnjom Isusu. Hodočastio je s dvanaestogodišnjim Isusom i Marijom iz rodnog Nazareta u Jeruzalem i zabrinuto je tražio Isusa, koji im se bio izgubio. Štovanje sv. Josipa započelo je oko 850. godine u Reichenau, a kasnije su ga osobito promovirali sv. Bernard iz Clairevauxa, sv. Terezija Avilska, sv. Franjo Saleški, Ivan Gerson, Franjevci i papa Siksto IV, koji je uveo blagdan sv. Josipa obveznim za svu Crkvu. U sjevernim krajevima Hrvatske štovanje su mu širili isusovci, a Hrvatski sabor na svom zasjedanju 9. i 10. lipnja 1687. godine proglasio ga je zaštitnikom Hrvatskog kraljevstva. Svijest o tome da nam je zaštitnik nije osobito zaživjela, ali su naši biskupi na svom zasjedanju u Splitu 1972. godine rekli "da je odluka Hrvatskog sabora iz 1687. god. i sada na snazi, jer Sabor nije imao u vidu apstraktno Hrvatsko kraljevstvo, nego hrvatski narod, koji nadživljuje sve peripetije oko svoga suvereniteta..." Nacionalno svetište sv. Josipa je u Karlovcu na Dubovcu. Sv. Josip je zaštitnik bolesnika i umirućih i uzor obiteljskog života te kako se služi Isusu spasitelju čovjeka. Lik ovog velikoga sveca, premda ostaje prilično skrovit, zauzima temeljno značenje u povijesti spasenja. Ponajprije, budući da pripada plemenu Judinu, povezo je Isusa s Davidovim potomstvom, tako da se, ostvarujući obećanja o Mesiji, za Sina Djevice Marije doista može reći da je "sin Davidov". Evanđelje po Mateju na osobiti način naglašava mesijanska proročanstva koja su našla ispunjenje zahvaljujući ulozi Josipovoj: Isusovo rođenje u Betlehemu; njegov prolazak kroz Egipat, gdje je sveta Obitelj našla utočište; nadimak "Nazarećanin". U svemu se tome on, slično svojoj zaručnici Mariji, pokazao istinskim baštinikom vjere Abrahamove, vjere u Boga koji usmjerava događaje povijesti prema svome otajstvenom spasenjskom naumu. Njegova veličina, poput Marijine, još više dolazi do izražaja, jer se njegovo poslanje odvijalo u poniznosti i skrovitosti nazaretskoga doma. Uostalom, sam je Bog, u osobi svoga utjelovljena Sina, izabrao taj put i takav način svoje zemaljske prisutnosti. Po primjeru svetoga Josipa svi smo mi snažno pozvani da u vjernosti, jednostavnosti i skromnosti provodimo u život zadatak što nam ga je Providnost namijenila. Mislim time ponajprije na očeve i majke obitelji, te molim kako bi uvijek znali cijeniti ljepotu jednostavnoga i marljivog života, brižno čuvajući bračni odnos te zauzeto izvršavajući veliko i nipošto lagano poslanje odgojitelja.

U CRKVI SV. FRANJE NA KAPTOLU

Nedjelja, 17.03.24. u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati
Ponedj., 18.03.24. u 18.30 sati: na vaše nakane
Utorak, 19.03.24. u 18.30 sati: na vaše nakane
Srijeda, 20.03.24. u 18.30 sati: na vaše nakane
Četvrtak, 21.03.24. u 18.30 sati: na vaše nakane
Petak, 22.03.24. u 18.30 sati: na vaše nakane
Subota, 23.03.24. u 18.30 sati: na vaše nakane
Nedjelja, 24.03.24. u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati

Broj žiroračuna na koji možete uplatiti svoje donacije za obnovu crkve i samostana:

Franjevački samostan, Kaptol 9, Zagreb

Zagrebačka banka, IBAN: HR 2723600001502750171

SWIFT: ZABAHR2X

Ministranti: 17. 03. 2024.

Crkva Sv. Franje na Kaptolu u 7, 9, 10, 11.30 i 18.30 sati: bogoslovi i ministranti

**Samostan "Sv. Franje" - 01 4898 333
fra Zdravko - 091 5407 625**

POBOŽNOST KRIŽNOG PUTA - svakoga petka u 18 sati u crkvi Sv. Franje na Kaptolu

Ova pobožnost ima dugu tradiciju u našem Franjevačkom redu. Nastaje vjerojatno povratkom sv. Franje iz Svete Zemlje - Izraela, a brzo će se proširiti po svim franjevačkim crkvama, a onda i na sve druge crkve. Tradicija je bila da kad bi se križni put postavio u neku crkvu, mjesni bi gvardijan franjevačkog samostana došao i blagoslovio ga. Danas je to jedna od najomiljenijih pobožnosti, osobito u korizmeno vrijeme. U mnogim zemljama (Filipini, Južna i Latinska Amerika) često je uprizorenje Muke Isusove na trgovima i ulicama... I neka naša mjesta na otocima i Dalmaciji imaju tu tradiciju.

Male šale

Pita Ivicu njegov prijatelj Perica: "Koliko ima godina tvoja mama?", a Ivica odgovori: "Ne znam, ali na rođendanskoj torti već pet godina ima samo 29 svjećica." Nato će Perica: "Moja mama više uopće ne slavi rođendane, kaže da joj je to dosadilo..."

Kat. kal. 17.03.'24. 5. KORIZMENA	Iv 12, 20-33
Pon. 18.03. Ćiril Jeruzalemski	Iv 8, 1-11
Uto. 19.03. SVETI JOSIP	Lk 2, 41-51a
Sri. 20.03. Dionizije, Vladislav	Iv 8, 31-42
Čet. 21.03. Vesna, Kristijan, Vlasta	Iv 8, 51-59
Pet. 22.03. Oktavijan, Leonarda	Iv 10, 31-42
Sub. 23.03. Dražen, Jasna, Rebeka	Iv 11, 45-56
Ned. 24.03. CVJETNICA	Mk 14, 1-15,47

Željeli bi izraditi Web stranicu i učiniti dostupnijim sadržaj listića svima koji to žele!
Molimo stručnu pomoć! Hvala unaprijed!

Odgovara i uređuje: fra Zdravko Lazić
Kaptol 9, 10000 Zagreb
Telefon: 01 4898 333
E-mail svećenika: zdravko.lazic@ofm.hr

Sv. Franjo iz Asiza

17/03/2024. Godina 5. Broj 11

tjedni listić crkve i samostana "Sv. Franje" na Kaptolu 9 u Zagrebu

“Oče, proslavi Ime svoje!”

Ono što se daje prepoznati u svakoj Isusovoj riječi i svakom njegovom djelu - istina je koja nas treba voditi u životu. A osnovna karakteristika Isusovih riječi i djela je stalno promišljanje općeprihvaćenih stavova i razbijanje raširenih stereotipa ili predrasuda. Suočeni s Isusom ne možemo, a da se ne dovedemo u pitanje. Ne možemo, a da ne dovedemo u pitanje naše cjelokupno dosadašnje iskustvo. I u današnjem evanđeoskom odlomku Isus nas potiče primjerom iz prirode i svjedoči nam još jedno propitkivanje vlastitih stavova. Onaj tko želi uspjeti treba pristati na neuspjeh. Onaj tko želi donijeti obilat rod treba pristati na vlastito umiranje. Onaj tko želi biti velik neka bude najmanji od svijeta i svima sluga. Onaj tko se ne bori grčevito za vlastiti život sačuvati će taj život od vječne smrti. A prije svega valja se odlučiti ići za Isusom. Odreći se samoga sebe, zapisano je na drugom mjestu, i krenuti za Isusom. Odreći se sebe znači pristati na mijenjanje, pristati na novost Evanđelja. Znači osloboditi se od navezanosti na dosadašnji način života i biti otvoren, letjeti kamo nas Duh ponese. Korizma je pogodno vrijeme da se upitamo ima li u nama odlučnosti da se predamo Isusovom Duhu da nas vodi. Ili nas sputava i okamenjuje strah za vlastiti život i za neizvjesno sutra, kao da brigama možemo produljiti broj dana svojih? Kako bi svijet bio bolji kada bi u nama bilo više vjere, više povjerenja u Božju riječ. One Abrahamove, Mojsijeve i apostolske vjere. Vjere koja je spremna izaći iz prividne sigurnosti i krenuti za Božjim Duhom. Vjere koja je spremna isploviti na pučinu.

Isusova Radosna vijest je nova i snažna poruka. Jedna od najvažnijih, i najteže ostvarivih istina vjere, je Isusov zahtjev da mu se ne daruje forma, nego da mu se čovjek u potpunosti preda – svim srcem, svom dušom i svim umom svojim. Stoga, govoreći o novom Savezu Boga i čovjeka, prorok Jeremija ističe da je Božja volja da se zakon Gospodnji stavi u dušu čovjekovu i upiše u srce njegovo. Novi Savez se ne kleše u kamene ploče niti mu se podižu velebnih hramovi. Novi Savez se ne prepoznaje

po ljepoti obreda i sjaju raskošnih bogoslužnih predmeta. Novi Savez je upisan u duše i srca. Novi Savez se prepoznaje po temeljnom opredjeljenju i svakodnevnom činjenju dobrih djela i nastojanju da Božja ljubav postane osnovno načelo postojanja. Novi Savez se prepoznaje ukoliko ga mi kršćani autentično živimo. Autentično življenje kršćanskog opredjeljenja sastoji se u djelo-tvornom življenju proročke službe na koju smo po krštenju pozvani. Pozvani smo biti svjedoci Božje blizine i ljubavi. Pozvani smo sve činiti kako bi slava Božja bila što veća u svijetu. Toliko od nas toliko puta ponavljamo riječi Očenaša – sveti se ime tvoje. Kad ih sljedeći put izgovorimo zastanimo na trenutak i promislimo o onome što govorimo. I upitajmo se što svaki od nas čini da bi po njegovom životu i po njegovim riječima i djelima Bog bio proslavljen. Osjećaju li ljudi, nakon susreta s nama, potrebu da se zahvale Bogu što smo mogli biti zajedno? Jesu li naše riječi poticaj drugome da postane bolji ili njima vrijeđamo i sablažnjavamo? Jesu li naša djela hvalospjev Stvoritelju ili vlastita osuda? Biti Kristov znači ići s njim i činiti djela koja je on činio.

